

set en række Venstreborgmestre, der mener, at vejen frem inden for det danske sundhedsvæsen er forsikringsprincippet. De har fået opbakning fra Venstres folketingsgruppe.

Vi siger nej. Vi vil da hellere bruge pengene på behandling end på forsikringer. Hvis der skal tegnes forsikringer, inddeles befolkningen i gode og dårlige liv. Hvad med alle de danskere, der har en kronisk sygdom, f.eks. de 500.000 allergikere?

Lad mig sige det sådan: Selvriskoen bliver vel næppe den samme for alle. De ældre, børnene, de studerende, de handicappede, de arbejdsløse – hvem skal betale for dem? Venstre skylder os et svar. For konsekvensen af Venstres politik bliver jo, at de ressourcer stærke springer køen over på bekostning af resten, og fanden tager de sidste.

Venstres ideologiske kamp for forsikringer i sundhedsvæsenet er den største trussel mod den fri og lige adgang i dag. Vi vil hellere bruge pengene til at forbedre det offentlige sundhedsvæsen. Også fremover er det et af de områder, vi vil prioritere højest.

Vi skal fortsat nedbringe ventetiderne, der skal samtidig større fokus på det enkelte menneske, så vi kan få gode patientforløb, så information og vejledning til patienten er i top. Der skal lægges en hovedplan for behandling og følges op med genoptræning eller andre relevante tilbud efter udskrivningen. Og lad os så heller ikke glemme forebyggelsen.

Også i forhold til vores miljøpolitik er der grund til at tage en diskussion her i dag. Vores vandmiljø belastes bl.a. af gyllen på markerne. Og gylletanke uden låg, ja, de findes stadig væk og sender kvælstof ud i luften. Det kvæler vores sårbare højmoser og heder, det generer naboerne, og det gør Danmark grønnere. Men ikke lige på den måde, som vi foretrækker. Venstre vil lægge låg på debatten, Socialdemokratiet vil lægge låg på gylletankene; sådan er der forskelle i dansk politik.

At sikre rent drikkevand til kommende generationer er et projekt, vi er nødt til at tage alvorligt nu. Og det er ikke nok med de to vandmiljøplaner, vi allerede har vedtaget. Vi kan se, at det nydannede grundvand er belastet af nitrat. Det er fremtidens drikkevand. Og mange søer og åer lever slet ikke op til målsætningerne. Det giver os en ringere natur.

Når den nuværende vandmiljøplan udløber, bør vi derfor være klar til at iværksætte en forstærket indsats. Vi skal løfte vandmiljøindsatsen

op på et andet plan. Vi skal tage udgangspunkt i, hvad naturen lokalt kan tåle, og indrette os på naturens betingelser.

Det undrer os, at de borgerlige partier ikke er gået positivt ind i den debat. Men det ser ud til, at man endnu en gang prioriterer landbruget frem for drikkevandet og sender regningen videre til de kommende generationer.

Kampen om det rene vand er en kamp om bæredygtighed, om at sikre, at kommende generationer får samme muligheder, som vi har. Netop derfor er vi utrolig glade for regeringens arbejde med at formulere en national strategi for en bæredygtig udvikling.

Næste år mødes verdenssamfundet i Sydafrika for at følge op på de beslutninger om en bæredygtig udvikling, som blev truffet for 10 år siden i Rio. Her er det af central betydning, at vi har gjort vores hjemmearbejde.

Verden har brug for et foregangsland, et foregangsland, der i praksis viser, at velstand og velfærd kan forbindes og udvikles på bæredygtig vis. Der er brug for intet mindre end en ny global aftale mellem nord og syd, en aftale, der indebærer, at vi i de rige lande går forrest og påtager os et ansvar for at vise vejen til en bæredygtig udvikling, så øget vækst ikke automatisk medfører øget miljøbelastning.

Vi skal overholde de globale miljøaftaler, løfte de tungeste byrder i klimasamarbejdet og levere en anstændig udviklingsbistand. Debatten om globale værdier og internationalt samarbejde kan med fordel også tages i EU-regi. Her vil vi kæmpe for de samme værdier om bæredygtighed og lige muligheder.

Socialdemokratiet ser lyst på fremtiden for det europæiske samarbejde, og vi tager gerne debatten herom. Med Nicetraktaten er der efter vores opfattelse skabt grundlag for en historisk udvidelse af EU. Udvidelsen er et af de vigtigste velfærdsprojekter i de kommende år. Det er jo på én gang både handelspolitik, socialpolitik, miljøpolitik og sikkerhedspolitik.

Vi kæmper for et velfærdssamfund med lige muligheder, med kvalitet og med retfærdighed. Det kræver en indsats i forhold til de udsatte grupper og en indsats over for miljøpolitikken såvel herhjemme som globalt. Derfor tager vi afstand fra de nemme løsninger og troen på, at nogle få slagfærdige modeord kan løfte opgaverne for fremtidens Danmark. Der er kun én mulighed, det er et langt sejt træk over mod velfærdssamfundet, væk fra forsikringsamfundet.